

Naar de hut 2017 Nationalpark Hohe Tauern

Dit jaar gingen Arno en Sjors mee met de jaarlijkse "naar de hut" tocht. Peter doet dit al meerdere

jaren en voor mij was het m'n 5e tocht.

De weersverwachting was erg slecht dit keer. Gelukkig viel het uiteindelijk wel mee met de vuurdoop voor deze jonkies.

We vertrokken in alle vroegte op 15 september van Schiphol naar München. Met de huurbus naar Matrei in Oostenrijk.

Daar rond 14u vertrokken we van 1512 mtr hoogte naar de St. Pöltner Hutte op 2481 mtr. Dat ging niet zonder slag of stoot. We raakten op het laatst een beetje van koers in de sneeuw en mist. Uiteindelijk via een listige richel met kabels verankerd in de wand kwamen we meer dan een uur later aan. De hut oma (77 jaar) bleek

binnenkomst was dat ook wel laat.

bezorgd te zijn waar we bleven en met 19u

Met de herstel biertjes die zij kwiek bracht kwamen we weer op krachten.

De

volgende ochtend rond 8u gingen we naar de Neue Prager Hütte op 2796m. Maar via het dal omdat ons met

de hoeveelheid sneeuw werd afgeraden dit op hoogte te lopen wat eigenlijk het plan was.

Een appel strudel gegeten in het Venedigerhaus op 1691m door de regen en door naar Neue Prager om in een pak sneeuw te lopen. Alle weertypes. Wel een dag in regenkleding

maar het was te doen.

Arno bestelde de herstel biertjes bij de hutte bazin Claudia.

"Hast du" werd met enig venijn gecorrigeerd. Eentje met haar op de

tanden. Dat Sjors meer dan de helft van z'n bordje liet staan viel alleen ons op en niet deze vrolijke bazin.

Teveel pinda's en borrelnootjes vooraf.

De dag erop een gewijzigd plan naar Neue Fürther Hütte op 2201m. Het oorspronkelijke plan was Bon Matreier op 2750m maar dat was niet haalbaar door alle sneeuw. Op 2u lopen van Neue Fürther moesten we dit ook afblazen. De markeringen waren bijna onvindbaar en ook de gedachte dat we hier de volgende dag weer terug moesten met tijdsdruk ivm het vliegtuig maakte dat we terug richting het dal gingen. Ook kreeg Arno last van z'n knie en het moet wel leuk blijven allemaal. De hut afgebeld en Venedigerhaus gebeld of ze plek voor 7 jonge goden hadden. 2u extra looptijd maar nu wel de bewoonde wereld in. Een mooi vooruitzicht van een lekkere douche (een luxe item in de meeste hutten) en Wiener schnitzel.

De laatste dag nog even een kleine uitstapje. Sjors, Arno en uiteindelijk ook Luc via de weg naar de auto. De rest nog verder omhoog waarbij Peter en Hans nog een spurt naar de hut oma maakten naar St. Pöltner Hutte. Alleen nu met een chagrijnige chef die alleen maar snauwde dat ze hun rommel moesten meenemen. Gelukkig hebben we de foto's nog.

Allert Bolhuis